

Warszawa, dnia 30 listopada 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 402/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Zenon Stankiewicz

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Zuzanna Poźniak

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 30 listopada 2018 r. w Warszawie

sprawy K. K., syna Z. i L., ur. (...) w G. oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 27 listopada 2017 r. sygn. akt III K 143/17

zaskarżony wyrok zmienia łagodząc orzeczoną karę ograniczenia wolności do 6 (sześciu) miesięcy; w pozostałym zakresie utrzymuje wyrok w mocy; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty za obie instancje oraz obciąża go wydatkami postępowania w sprawie.

Sygn. akt VI Ka 402/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 30 listopada 2018r.

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie

z dnia 27 listopada 2017r. został zaskarżony przez obrońcę oskarżonego K. K., wnoszącego o warunkowe umorzenie postępowania. Apelacja nie jest zasadna, aczkolwiek uzasadnia złagodzenie orzeczenia, o czym niżej.

Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, nie dopuszczając się dowolności w ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Trafnie orzekł w przedmiocie winy oskarżonego, nie ustosunkował się natomiast wprost do złożonego w mowie końcowej wniosku

o warunkowe umorzenie postępowania. Z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia należy wyprowadzić wniosek, że przeciwko proponowanemu rozstrzygnięciu przemawiał poziom zawinienia oraz stopień społecznej szkodliwości czynu, do których to, zdaniem Sądu Rejonowego, orzeczona kara jest adekwatna (k. 125 akt sprawy).

Przedstawiona w środku odwoławczym argumentacja ma charakter wyłącznie polemiczny. Nie przedstawia bowiem okoliczności, które nie byłyby już przedmiotem oceny Sądu I instancji. Sam zaś fakt ustawowej dopuszczalności określonego rozstrzygnięcia (tu: warunkowego umorzenia) nie może przesądzać o konieczności takiego postąpienia. Lakoniczność wywodów Sądu I instancji w zakresie wymiaru kary obliuguje sąd odwoławczy do oceny przesłanek podmiotowo-przedmiotowych we własnym zakresie. Ustalenia te nie wypadają dla oskarżonego korzystnie. Przede wszystkim należy wziąć tu pod uwagę spowodowanie zachowaniem oskarżonego zagrożenia

w bezpieczeństwie ruchu drogowego – powodem interwencji funkcjonariuszy Policji było nie utrzymanie kierunku ruchu przez nietrzeźwego kierowcę

i uderzenie w drzewo wraz z uszkodzeniem pojazdu. Co więcej, oskarżony uprzednio wielokrotnie naruszał zasady ruchu drogowego, co wynika

z Informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 148a). Nie sposób też mówić o skrusicie okazanej po popełnieniu przypisanego mu czynu, skoro dopiero po wydaniu przez biegłego z zakresu toksykologii niekorzystnej dla niego opinii oskarżony przyznał spożycie alkoholu przed nie zaś po spowodowanej kolizji. Wszystkie te okoliczności, we wzajemnym powiązaniu, przemawiają, zdaniem Sądu Okręgowego, przeciwko postulowanemu w apelacji rozstrzygnięciu. Rozważyć jedynie należało stopień dolegliwości kary wymierzonej. Wziąć tu należy pod uwagę stosunkowo nieznaczny poziom alkoholu w organizmie kierowcy, jak również późniejsze poddanie się terapii przeciwalkoholowej. Uzasadnia to złagodzenie kary do 6 miesięcy ograniczenia wolności. Zdaniem sądu odwoławczego represja w tym wymiarze wpłynie na oskarżonego wychowawczo, stanowiąc wystarczającą przestrożę przed naruszaniem zasad porządku prawnego w przyszłości.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych w sprawie uzasadnione jest zmianą orzeczenia skazującego w drugiej instancji.